

קיד.

בו מבואר מפני מה זכה יהודה למלכות:

א בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: ב היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו:
 ג הים ראה ויגם הירדן יפכ לאחור: ד ההרים רקדו כאילים גבעות פכניצאן: ה מהלך
 הים פי תגום הירדן תפכ לאחור: ו ההרים תרקדו כאילים גבעות פכניצאן: ז מלפני אדון
 חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: ח ההפכי הצור אגם-מים חלמיש למעיני-מים:

קמו.

תפילה על אריכות הגלות שיעשה למען שמו שלא יתחלל:

א לא לנו | יהוה לא לנו פילשמוך תן כבוד על-חסדך על-אמתך: ב למה יאמרו הגוים
 איהנא אלהיהם: ג ואלהינו בשמים כל אשר-חפץ עשה: ד עצביהם פספ וזחב מעשה
 ידי אדם: ה פה-להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: ו אזנים להם ולא ישמעו אף להם
 ולא יריחו: ז ידיהם | ולא ימישון רגליהם ולא יתלכו לא-יהגו בגוונם: ח פמוהם יהיו
 עשיהם כל אשר-פטח בהם: ט ישראל פטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: י בית אהרן פטחו
 ביהוה עזרם ומגנם הוא: יא יראי יהוה פטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יב יהוה זכרנו יברך
 יברך את-בית ישראל יברך את-בית אהרן: יג יברך יראי יהוה הקטנים עם-הגדלים: יד יסף
 יהוה עליכם עליכם ועל-בניכם: טו פרוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: טז השמים
 שמים ליהוה והארץ נתן לבני-אדם: יז לא הפתים יהללויה ולא פל-ירדי דומה:
 יח ואנחנו | נברך יה מעתה ועד-עולם הללויה:

אגרות קודש

[מרחשון, ה'תשל"ב]

נהנתי במאד ע"ז (נוסף על העיקר שלא בערך – נח"ר שלמעלה מזה ד"לבי ער" דבן ישראל
 נמשך ופעל על היד שתחלק צדקה שע"ז – כדברי אדה"ז (תניא פכ"ג) – "נעשו מרכבה ממש לרצה"ע" –
 – ובפרט בסכום שלא הורגל בו וכו') –

ובמיוחד שהשק נתן בחדש תשרי – הכללי וה"רשית" ומורה דרך לכל השנה.

ועי'פ הנ"ל נ"ל – דהכתוב לעיל "שעשה סה"כ כו' והראה כו' כמו אשתקד" – אינו, ואו שעדיין
 לא הגיעו לידו כל החשבונות, או שיש טעות בחשבון וכו'.

ובטח יודיע הסה"כ האמתי – ות"ח מראש.

נח"ר מיוחדת באה ע"ז שתיכף (בבת אחת) עם הנ"ל – בירכו ואת זוגתו תי – השי"ת והצליחם
 בשמחת קשוה"ת דבנם שי' ובאופן יהדותי ותורתי וחסידותי, וה"ז "סלילת דרך" להחתונה דהנ"ל
 ואורח החיים וכו'.